

DOKUMENT. Nordmarksflickan – del 2

”Det är möjligt vi inte hade all information”

BESLUTSFATTARNA. Socialnämndens dåvarande ordförande i Filipstad, Sune Frisk (S), håller öppet för att det kan ha varit fel att placera Nordmarksbarnen på Folåsa. Socialchefen Kristina Steijner besvarar alla frågor med att det råder sekretess.

Melinda Norberg, i dag 19 år, låstes in på det statliga behandlingshemmet när hon bara var elva. Hon – en välartad liten flicka från den östsvärmländska landsbygden – hamnade bland drogmissbrukare, slagskämpar och kriminella. I dagens NWT berättade hon om de sju åren som tagits ifrån henne.

Sune Frisk sitter fortfarande i socialnämnden, men är inte längre dess ordförande.

Det är ett par år sedan som Nordmarksbarnen stod i centrum och var föremål för socialtjänstens insatser. Hur ser du i dag på det ni gjorde då?

– Det är ingenting jag har några tankar på nu. Jag har inte forskat något i det.

Huvudsyftet var ju att bryta barnens isolering och starka beroende av pappan, se till att de gick i skolan, och att etablera en knytning till mamman. Ni lade ut åtskilliga miljoner på detta. Tycker du att ni lyckades?

– Det kan inte jag bedöma. Det finns ingen samlad bild på det. Det fanns fler som var med, och jag tycker socialchefen får yttra sig om det där.

Men du var högst politisk ansvarig. Uppnåddes något av det ni ville åstadkomma?

– Jag vet inte om det gjorts någon utredning. Jag vet ärligt talat inte.

”Om barn måste placeras på en låst institution så finns Folåsa och de andra statliga SIS-hemmen”, konstaterar Kristina Steijner som inte vill yttra sig om Melindas fall.

”Man vet inte hur det sett ut om vi inte gjort något”, säger Sune Frisk (S) om Nordmarksfallet.

FOTO: EMELY WALLO

VAR DET RÄTT?
”Man vet inte hur det sett ut om man inte gjort någonting. Man kan bara spekulera åt alla håll.”

Sune Frisk

Vet du något om pojakens och flickans situation i dag?

– Nej.

Var det rätt, tycker du nu, att placera en 11-årig flicka på ett hem för äldre ungdomar med drog- och anpassningsproblem?

– Jag vet inte det egentligen.

Där borde du kunna ha en uppfattning?

– Där vet du väl att i de här sammanhangen får man anvisningar från tjänstemännen. Och då görs en bedömning att det var det bästa för tillfället. Som politiker gör man inga egna utredningar.

Har du någon tanke om detta som människa och politiker – om det var rätt att sätta barnen i en sådan miljö?

– Om vi hade all information då kan jag inte säga i dag. Det är möjligt att vi inte hade all information, så det vet jag inte svaret på.

Ångrar du något i ärendet?

– Jag vet inte, svårt att säga egentligen. Man vet inte hur det sett ut om man inte gjort någonting. Man kan bara spekulera åt alla håll.

Socialchefen Kristina Steijner som Sune Frisk hänvisar till besvarar inga frågor om fallet utan hänvisar till sekretess. Inte heller svarar hon på frågan om det finns något hon ångrar i hanteringen av Melinda och Daniel Norberg.

– Jag uttalar mig inte i det enskilda fallet.

Allmänt säger hon att familjehem kommer i första hand när barn ska omhändertas.

– Vi försöker hitta något som är så mamma-pappa-lik som möjligt.

– Om det av någon anledning inte fungerar med familjehem så måste vi skydda de här barnen. Och då kan vi hamna i ett läge där vi behöver placera barn i hem för vård och boende - hvb-hem. Och i det yttersta av alla fall så finns det

så kallade SIS-hem som drivs av Statens institutionsstyrelse. Där finns det möjlighet att ha en så kallad låst placering.

Att det blev just Folåsa i Nordmarksbarnen fall ska ha berott på slumpen.

– Om vi hamnar i en situation där vi måste placera ett barn på låst institution, och det måste ske skyndsamt, så är vi hänvisade till vilka lediga platser som finns på SIS-hemmen i Sverige. Eftersom de nästan alltid är fullbelagda så är det köer.

När det gäller jävsfrågan – att den arbetsmässiga relationen mellan henne och Nordmarksbarnens mamma kan ha påverkat myndighetsutövningen – hänvisar hon till att den saken är utredd och besvarad av länsstyrelsen.

Arne Skorup

054-19 96 13

arne.skorup@nwt.se

FOLÅSA EN SLUMP

”Om vi hamnar i en situation där vi måste placera ett barn på låst institution, och det måste ske skyndsamt, så är vi hänvisade till vilka lediga platser som finns på SIS-hemmen i Sverige.”

Kristina Steijner

Melindas mamma vill inte uttala sig

Mamman vill inte uttala sig om dotterns fall.

– Jag vill inte att ni skriver någonting om mig överhuvud taget. I nio år har ni hållit på att jaga mig, säger hon.

För åtta år sedan när Melinda och Daniel Norberg låstes in på Folåsa var mamman positiv till placeringen. Hon gav Folåsa-personalen ett

uppdrag på åtta punkter som gick ut på att barnen skulle få en mer positiv bild av sin mamma. Tycker hon fortfarande att det som skedde då var rimligt?

– Jag kommer inte att svara på det.

Trodde på mamman

När det gäller syskonens berättelser om övergrepp säger hon att

hon aldrig lyft ett finger mot sina barn. Anklagelserna utreddes av polis och åklagare som trodde mer på mamman än på barnen, vilket ledde till att utredningen lades ned.

Arne Skorup

054-19 96 13

arne.skorup@nwt.se

Melinda kan få träffa ministrar

M-riksdagsmannen Jan Ericsson bjöd in Melinda Norberg till riksdagshuset för att få lyssna på hennes berättelse.

På sin blogg redogjorde han för mötet – ”en av de starkaste berättelser jag någonsin lyssnat till” – och skrev någon dag senare på Melindas blogg:

– Tack Melinda! Det var både gripande, intressant och skrämman-

de att höra din berättelse. Välkommen tillbaka till Riksdagen!

– Tycker vi satsar på att du får träffa ett par ministrar också. Det är viktigt att de förstår att barn far illa även i dag på grund av myndighetsövergrepp, maktmissbruk och korruption. Du är helt rätt person att berätta det de behöver förstå.

Arne Skorup

054-19 96 13